

[Glensgård.]

landet, dvs. varefremstillende virksomheder, fordi elkvotaen kan være forskellig.«

Dertil spurgte vi ministeren: ja men kan det modsatte ikke være tilfældet? Og orakelsvaret kom: jo!

Det er altså helt klart, at denne elafgift er en yderligere belastning for dansk erhvervsliv, og det må vi sige til centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti. Det er beklageligt, at man altså ønsker, at dansk erhvervsliv yderligere skal belastes.

Vi har set i udvalget, hvordan det går for forskellige virksomheder. Vi har haft en deputation fra en virksomhed, som producerede sådan nogle små tingester. En lille enhed, som havde en udsalgspris på 10 kr. 40 øre, fik en stigning på 16 øre. Den pågældende enhed skulle sælges i tusindvis, bl. a. til en anden stor dansk industri, Danfoss på Als, og Danfoss har også skrevet, at man ikke længere vil kunne benytte sig af disse tilbud. Man er altså udsat for en urimelig konkurrence fra udlandet, fordi man har fået denne afgift på denne enkelte komponent, som er en motorstartkondensator.

Det koster kun 35 arbejdspladser. Ja, bevarer, siger ministeren, vi vil jo gerne sætte 20.000 i arbejde, så om der ryger 35 her og 2.000 i byggesektoren, det betyder måske ikke så meget.

Så kan vi prøve at tage en anden virksomhed, som jo også gerne skulle friholdes af de ændringsforslag, som nogle partier har stillet, en virksomhed, som hedder Dandy, og som ligger nede i Vejle. Den pågældende virksomhed har et årligt kWh-forbrug på 4,8 mill., og det svarer til en afgift på 96.000 kr. Denne virksomhed eksporterer 86 pct. af sin produktion. Man har altså direkte lagt en afgift på eksport af størrelsesordenen 85.000 kr. på denne virksomhed. Nu vel, har vi fået at vide i udvalget, så må virksomheden jo bare tage den af virksomhedens overskud. Men der er intet overskud. Det er således, at regeringen igennem sin afgiftspolitik, gennem sit overforbrug i den offentlige sektor har fjernet ethvert overskud fra disse virksomheder.

Sådan kunne vi nævne mange eksempler på, at de enkelte virksomheder bliver hårdt belastet, og alligevel har man set, at regeringen og disse forligsmagere har afvist ethvert muligt ændringsforslag, som ville fritage disse virksomheder. Den gamle venstre-regering havde

dog en idé om, at dér, hvor el indgik ved en forholdsvis stor del af produktionen, skulle man give mulighed for fritagelse. Men ak nej, disse forligspartier var låst fast, og der var ingen mulighed for under et sagligt udvalgsarbejde at gå ind og se på de enkelte problemer.

Vi har også spurgt, om det var rimeligt, at virksomheder, som producerede opvarmingsenheder til alternativ energi, nu skulle bremses, for ministeren har jo skrevet, at det er et forslag, der har energipolitisk sigte. Vi har så i et ændringsforslag sagt, om ikke det er rimeligt at fritage de mennesker, som har alternativ energiopvarmning i deres parcelhus eller deres bolig, for afgiften. Men nej, siger man, det har man ikke lyst til, og man løber nu egentlig under udvalgsarbejdet fra, at der skulle være noget som helst energipolitisk i denne lovgivning.

Vi har spurgt, hvor mange mennesker der bliver arbejdsløse ved loven. Ministeren kan ikke give noget tal, men det, der ligger til grund, er i hvert tilfælde, at ministeren siger, at vi prøver at skaffe disse mennesker ind et andet sted. Påklædningsduken, som jeg omtalte ved første behandling, er altså ikke helt forkert.

Man rammer også den modernisering hårdt, der skal ske af boligsektoren. Man har givet os nogle tal, som siger, at formentlig ca. 12.000 -13.000 boliger i den gamle boligmasse i København bliver ramt af denne elafgift. Det er jo nok typisk dér, de ældre pensionister bor, og de skal altså nu rammes af en sådan elafgift. Vi har så spurgt, hvor meget det betyder på socialministerens konto, men det tal har man ikke.

Det er klart, at når man står med en sådan lovgivning, som vi gør her i dag, er det ulykkeligt, at der sidder nogle forligspartier med folk, der måske oven i købet ikke har indsigt i, hvad det egentlig er, de teknisk sidder og laver. Disse mennesker indgår et politisk forlig, som skal indbringe så og så mange hundrede mill. kr., uden at være klar over, om det er teknisk muligt. Og uden at røbe noget fra udvalgsarbejdet, man kan bare læse i de danske dagblade, viser det sig, at samtlige fire forligspartier inderst inde godt er klar over, at det er noget makværk. Jeg skal ikke røbe, at det sagde man også under udvalgsarbejdet.

Til sidst vil jeg gerne sige, at det mest ulykkelige er, at når vi så spørger ministeren, hvor